کیهان

سه‌شنبه ۲۵ شهریور ۱۴۰۴ □ ۲۳ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ □ ۱۶ سپتامبر ۲۰۲۵ □ شماره ۲۳۹۵۴

صفحه آخر

اذان ظهر: ۱۱/۵۹، اذان مغرب: ۱۸/۲۸، نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۱۷، اذان صبح(فردا): ۴/۲۴، طلوع آفتاب(فردا): ۵/۴۸

راهپیمایی بزرگ در آنکارا علیه نبود آزادی و سرکوب مخالفان

ده‌ها هزار نفر در پایتخت ترکیه علیه سرکوب مخالفان دولت و برای دفاع از آزادی تظاهراتی بزرگ برپا کردند.

ده‌ها هزار نفر در آنکارا، پایتخت ترکیه، علیه یک پرونده دادگاهی که می‌تواند رئیس مخالفان دولت این کشور را برکنار کند، اعتراض کردند. تصاویر منتشرشده از این تظاهرات نشان می‌دهد که جمعیت در حالی که پرچم‌های ترکیه و بنرهای حزب جمهوری‌خواه خلق را تکان می‌دادند، خواستار استعفای «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهور این کشور، شدند. تصمیم دادگاه مبنی بر ابطال کنگره ۲۰۲۳ حزب جمهوری‌خواه خلق، به دلیل تخلفات ادعایی، می‌تواند حزب را تغییر شکل دهد، بازارهای مالی را متزلزل کند و بر زمان انتخابات عمومی تعیین‌شده برای ۲۰۲۸ تأثیر بگذارد. دادگاه همچنین می‌تواند صدور حکم را به تأخیر بیندازد. «اوزگور اوزل»، رهبر حزب جمهوری‌خواه خلق، در سخنرانی خود در تجمع بزرگ آنکارا گفت: «دولت سعی دارد با تضعیف هنجارهای دموکراتیک و سرکوب مخالفان، به قدرت بچسبد.»

سیاستمدار عراقی: حشدالشعبی ستون امنیت کشور است

نماینده پارلمان عراق به نقش مهم نیروهای حشدالشعبی در این کشور اشاره کرد و گفت که حشدالشعبی ستون امنیت این کشور است.

«مختار الموسوی»، نماینده ائتلاف چارچوب هماهنگی در پارلمان عراق، تأکید کرد: نیروهای حشدالشعبی ستون امنیتی مهم برای محافظت از ثبات این کشور هستند. به گزارش «مهر» به نقل از «المعلومه»، او گفت: «آنها ضامن امنیت پایدار در داخل عراق هستند، طوری که وزارتخانه‌های کشور و دفاع نمی‌توانند بدون حمایت‌های آنان فعالیت کنند. حشدالشعبی موفق شد معادله نظامی را تغییر داده و نقشه‌های داعش را خنثی کند. این نیروها نقش مؤثری در نبردهای آزادسازی از سال ۲۰۱۴ تاکنون مقابل تروریست‌ها ایفا کرده‌اند. به دلیل همین فداکاری‌ها باید قانون مربوط به سازماندهی این نیروها در پارلمان تصویب شود.» حشدالشعبی بخشی از نیروهای مسلح این کشور است که سال ۲۰۱۴ برای مبارزه با داعش، با فتوای آیت‌الله سیستانی، سازماندهی شد.

نگاه

این اسرائیل همان اسرائیل است!

امین‌الاسلام تهرانی

امروز ۱۶ سپتامبر برابر با ۲۵ شهریور، سالروز...

کشتار صبرا و شتیلا یکی از تاریک‌ترین فصل‌های جنگ داخلی لبنان و مداخله نظامی رژیم آپارتاید اسرائیل در این کشور بود که در بستر اشغال بیروت غربی توسط ارتش اسرائیل در ژوئن ۱۹۸۲ (خرداد ۱۳۶۱) شکل گرفت. پس از خروج نیروهای سازمان آزادی‌بخش فلسطین از لبنان بر اساس توافق ۲۸ اوت ۱۹۸۲ (۶ شهریور ۱۳۶۱)، رژیم اسرائیل همچنان کنترل مناطق کلیدی را حفظ کرد و با حمایت از شبه‌نظامیان مسیحی فالانژ، به دنبال تضعیف نفوذ فلسطینیان و متحدان شیعه آنان بود. اوج این فاجعه در پی ترور «بشیر جمیل»، رئیس‌جمهور منتخب لبنان و متحد نزدیک اسرائیل، در ۱۴ سپتامبر ۱۹۸۲ (۲۲ شهریور ۱۳۶۱) رخ داد؛ این رویداد، که توسط مخالفان فالانژ انجام شد، خشم شبه‌نظامیان را برانگیخت و بهانه را برای انتقام‌جویی فراهم کرد. رژیم اسرائیل، که اردوگاه‌های پناهندگان فلسطینی صبرا و شتیلا را - محل اسکان هزاران غیرنظامی آواره از ناکبا ۱۹۴۸ (۱۳۲۷) - محاصره کرده بود، به جای حفظ امنیت، راه را برای ورود نیروهای فالانژ باز کرد. این کشتار از ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۲ (۲۴ شهریور ۱۳۶۱) آغاز شد و تا ۱۸ سپتامبر (۲۶ شهریور ۱۳۶۱) ادامه یافت، در حالی که ارتش اسرائیل اطراف اردوگاه‌ها را مهر و موم کرده و از هرگونه دخالت خارجی جلوگیری می‌کرد تا قتل‌عام در کمال آرامش صورت پذیرد!

نقش رژیم اسرائیل در این جنایت، فراتر از تسهیل لجستیکی، به سطح مسئولیت مستقیم می‌رسد، جایی که فرماندهان ارشد مانند «آریل شارون»، وزیر دفاع وقت، از سابقه خشونت فالانژیست‌ها آگاه بودند اما عمداً چشم‌پوشی کردند. حتی گزارش کمیسیون «کاهان»، که در ۸ فوریه ۱۹۸۳ (۱۹ بهمن ۱۳۶۱) توسط خود رژیم منتشر شد، صراحتاً شارون را به دلیل «عدم پیشگیری از کشتار» و «نادیده گرفتن خطرات» مسئول دانست و او را مجبور به استعفا کرد، هرچند این اقدام نمایشی بیش نبود و همین جنایتکار بعدها تا جایگاه نخست‌وزیری رژیم نیز پیش رفت. ارتش اسرائیل نه‌تنها اردوگاه‌ها را با توپخانه و تانک محاصره کرده بود، بلکه با استفاده از فلرهای نوری در شب، عملیات شبه‌نظامیان را تسهیل کرد و حتی به آنها اجازه داد تا از تجهیزات نظامی اسرائیلی بهره ببرند. این سیاست، بخشی از استراتژی گسترده‌تر رژیم برای پاکسازی قومی فلسطینیان از لبنان، نشان‌دهنده بی‌اعتنائی سیستماتیک به حقوق بشر بود، جایی که ژنرال‌های اسرائیلی مانند «رائول کین» و «امیر دروری»، از ساعات اولیه کشتار مطلع بودند اما دستور توقف ندادند. چنین کارهایی نشان داد که رژیم اسرائیل نه فقط شریک واقعی این فاجعه و ناظر منفعل بود که آمری بود که دستورش را فالانژها اجرائی کردند.

تخمین تعداد قربانیان صبرا و شتیلا همچنان موضوع اختلاف است، اما گزارش‌های معتبر مانند «بی‌بی‌سی» و سازمان ملل، بین ۸۰۰ تا ۳۵۰۰ کشته را تأیید می‌کنند، که اکثریت‌شان زنان، کودکان و سالمندان فلسطینی بودند و اجسادشان با نشانه‌های شکنجه و تیرباران جمعی یافت شد. کمیسیون کاهان حداقل ۷۰۰ کشته را ثبت کرد - گویا اسرائیلی‌ها همواره اعداد و ارقام کشتارهای خود را تقلیل می‌دهند! - در حالی که شاهدان عینی و سازمان‌های حقوق بشری مانند عفو بین‌الملل، رقم را تا ۳۵۰۰ نفر افزایش می‌دهند، آن هم با توجه به گورهای دسته‌جمعی کشف‌شده پس از رویداد. این کشتار نه‌تنها زخمی عمیق بر جامعه فلسطینی وارد کرد، بلکه بار دیگر افشاگر ماهیت تهاجمی سیاست‌های رژیم آپارتاید اسرائیل در منطقه شد و مثل اکثر جنایات بعدی رژیم، علی‌رغم محکومیت‌های بین‌المللی و تظاهرات گسترده حتی در اسرائیل، هیچ‌گاه عدالت کاملی برای قربانیان محقق نشد. استعفای شارون در نوامبر ۱۹۸۲ (آبان ۱۳۶۱) و محکومیت نمایشی او در دادگاه بلژیک در ۲۰۰۳ (۱۳۸۲) نتوانست پاسخگوی عمق این جنایت باشد و رژیم همچنان از پیگیری‌های جدی طفره می‌رود.

رفتار رژیم اسرائیل در قبال فلسطینیان، از کشتار صبرا و شتیلا در ۱۶ تا ۱۸ سپتامبر ۱۹۸۲ (۲۴ تا ۲۶ شهریور ۱۳۶۱) تا جنایات کنونی در غزه، نشان‌دهنده الگویی مستمر از بی‌اعتنایی به حقوق بشر و نقض قوانین بین‌المللی است. در صبرا و شتیلا، ارتش اسرائیل با محاصره اردوگاه‌های فلسطینی و تسهیل ورود شبه‌نظامیان فالانژ، زمینه‌ساز قتل‌عام هزاران غیرنظامی شد، در حالی که گزارش کمیسیون کاهان (Kahan Commission) در ۸ فوریه ۱۹۸۳ (۱۹ بهمن ۱۳۶۱) تنها به مسئولیت «غیرمستقیم» مقامات بسنده کرد و عدالت واقعی را نادیده گرفت. امروز در غزه، حملات گسترده رژیم به غیرنظامیان، تخریب زیرساخت‌ها، و محاصره‌ای که از اکتبر ۲۰۲۳ (مهر ۱۴۰۲) شدت گرفته، با گزارش‌هایی از هزاران کشته - تا جایی که برخی از ۶۰۰ هزار کشته سخن می‌گویند - و آواره، بازتاب همان سیاست‌های پاکسازی قومی و سرکوب است که در صبرا و شتیلا دیده شد. این تداوم خشونت، که با مصونیت از مجازات بین‌المللی همراه بوده، نشان می‌دهد رژیم اسرائیل همچنان به استراتژی‌های تهاجمی و غیرانسانی خود علیه فلسطینیان ادامه می‌دهد، بدون توجه به محکومیت‌های جهانی یا رنج عمیق مردم تحت ستم. این اسرائیل همان اسرائیلی است که همواره بوده است: رژیمی که حتی با معیارهای غربی نیز به اصطلاح «دولت یاغی» نامیده می‌شود!

پولیتیکو هشدار داد

جولان بی‌سابقه راست‌های افراطی در سرتاسر اروپا

سرویس خارجی-

رسانه آمریکایی پولیتیکو با اشاره به پیروزی حزب افراطی آلترناتیو برای آلمان در انتخابات شهرداری‌های این کشور نسبت به جولان بی‌سابقه راست‌های افراطی در سرتاسر اروپا هشدار داد.

راست‌های افراطی پس از چند دهه حاشیه‌نشینی در سیاست اتحادیه اروپا، از حاشیه به متن سیاست اروپا کوچ کرده‌اند. این گروه‌ها را در اروپا با ملی‌گرایی اقتصادی، اسلام‌ستیزی، مهاجرستیزی، ضدیت با ناتو، ضدت با اتحادیه اروپا، ضدیت با جهانی‌شدن، مخالفت با سیاست‌های سبز و مخالفت با سلطه آمریکا بر اروپا می‌شناسند. درباره چرایی اقبال مردم به راست‌های افراطی گمانه‌زنی‌های مختلفی وجود دارد اما قاعده کلی همیشه این بوده است که این احزاب در شرایط بحرانی توانسته‌اند اقبال عمومی را به سمت خود جلب کنند و این گروه‌ها با موج‌سواری روی بحران‌ها از اقتصاد گرفته تا مهاجرت، جنگ‌های بین‌المللی و تغییرات آب و هوائی توانسته‌اند اقبال عمومی را به سمت خود جذب و دستاوردهای چشمگیری را کسب کنند. افزایش بی‌سابقه ظهور گروه‌های راستگرای پوپولیست در سراسر اروپا در برگزاری انتخابات‌های اخیر در کشورهای این منطقه نمود داشته است. آلمان نیز از این قاعده مستثنی نبود و حزب راستگرای آلترناتیو برای آلمان به‌تازگی در انتخابات غرب این کشور توانست جای پای خود را در عرصه سیاسی این کشور محکم‌تر کند. مسئله‌ای که نگرانی‌ها را در اروپا از قدرت‌گیری راست افراطی، بار دیگر تشدید کرده است.

تقویت جایگاه احزاب افراطی

تارنمای آمریکایی «پولیتیکو» هم در گزارشی با اشاره به افزایش شدید اقبال به این احزاب در اروپا و به‌ویژه آلمان نوشته است: احزاب راستگرا در اروپا که در سال‌های اخیر در عرصه سیاسی به حاشیه رفته بودند، اکنون بار دیگر در حال قوی‌تر شدن هستند و گاه از احزاب میانه‌روی سنتی پیشی گرفته‌اند. امروزه، در آلمان، انگلیس و فرانسه، احزاب راست افراطی، در صدر نظرسنجی‌ها قرار دارند. سایر کشورهای اروپایی، مانند ایتالیا و تا همین اواخر هلند، شاهد موفقیت احزاب راست افراطی بوده‌اند که اغلب توسط چهره‌های شناخته‌شده‌ای رهبری می‌شوند که به چهره‌های سیاسی برجسته تبدیل شده‌اند.

این گزارش می‌افزاید: افزایش ظهور احزاب راستگرا روندی تدریجی داشته است؛ گاهی این روند مسکوت بوده و ناگهان جهش یافته است. تقریبا ۱۰ سال پیش آنگلا مرکل صدراعظم وقت آلمان درهای این کشور را به روی مهاجرانی که از جنگ سوریه و ناارامی‌ها در سایر مناطق جهان فرار می‌کردند، باز کرد اما افزایش مهاجران باعث شد فعالان مخالف مهاجرت و راست افراطی در سراسر اروپا بهانه‌ای پیدا کنند و آنها بعد از یک دوره عقب‌نشینی در سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۲، اکنون بار دیگر تمرکز خود را بر ناراضیتی‌های عمومی گذاشته‌اند و به طور معمولی هر مشکلی را از مشکل افزایش مهاجران گرفته تا نارضایتی مردم به ویژه از مسائل اقتصادی با پیشنهادهای ساده‌لوحانه مثل اخراج پاسخ می‌دهند.

به نوشته پولیتیکو در فرانسه، مارین لوپن به‌رغم چالش‌های حقوقی از تلاش خود و حزب متبوعش تجمع ملی برای قدرت‌نمایی در پارلمان این کشور دست برنداشته و دولت امانوئل ماکرون را با چالش مواجه کرده است. در انگلیس، یکی دیگر از چهره‌های مورد علاقه ترامپ نیز در حال کسب پیروزی‌های بزرگی است. نایجل فاراژ، سیاستمدار راست افراطی انگلیس، از حاشیه به جریان اصلی نقل مکان کرده است. در آلمان حزب آلترناتیو در سال ۲۰۱۳ برای مخالفت با کمک‌های مالی منطقه یورو به اقتصادهای ضعیف تأسیس شد، اما در انتخابات آن سال تنها ۴.۷درصد آرا را به دست آورد. سپس با سیاست پناهندگی مرکل، این حزب جان تازه‌ای گرفت و سهم آرا خود را در سال ۲۰۱۷ بیش از دو برابر کرد و به ۱۲درصد رساند. سپس، با کمرنگ شدن خطرات بحران پناهندگان سال ۲۰۱۵ و ادغام مؤثر اکثر پناهندگانی که پذیرفته شده بودند در جامعه آلمان، این حزب از قدرت افتاد و سهم آرای آن در سال ۲۰۲۱ به ۱۰.۴درصد کاهش یافت. اما این حزب بار دیگر به دنبال همه‌گیری کرونا و حمله روسیه به اوکراین که باعث تورم و رکود در اقتصاد آلمان شد، قوت گرفت. این دو عامل در کنار مسئله پناهندگان به نفع حزب آلترناتیو تمام شد و این حزب توانست در انتخابات ماه فوریه (بهمن) ۲۰درصد آرا را کسب کند.

مورد آلمان

به گزارش ایرنا، پولیتیکو می‌افزاید: نتایج اولیه انتخابات روز یکشنبه در ایالت نوردراین- وستفالن در غرب آلمان بر میل فزاینده راست افراطی آلترناتو برای آلمان برای جلب رای‌دهندگانی در خارج از مقر خود در ایالت‌های شرقی این کشور تاکید دارد که این حزب در این ایالت‌ها یک نیروی سیاسی قوی محسوب می‌شود. اکنون سران حزب آلترناتیو برای آلمان، شهرهای پرجمعیت غربی این کشور از جمله شهرهای صنعتی مانند نوردراین- وستفالن را که محل استقرار کارخانه‌های فولاد و صنایع رو به کاهش زغال‌سنگ است، مکان‌هایی کلیدی برای گسترش پایگاه حمایتی خود می‌بینند، به ویژه آن که رای‌دهندگان طبقه کارگر به طرز فزاینده‌ای به راست افراطی روی می‌آورند. نتایج اولیه نشان می‌دهد که حزب آلترناتیو آلمان در انتخابات روز یکشنبه در این ایالت توانست تقریباً ۱۵درصد آرا را کسب کند و در جایگاه سوم قرار گرفت.

براساس این گزارش انتخابات محلی از جمله شهرداری‌ها در آلمان با وجودی که تاثیر مستقیمی در سیاست‌های ملی ندارد به طور گسترده‌ای احساسات ملی را نشان می‌دهد. برخی از سیاستمداران میانه‌رو و محافظه‌کار آلمان مدعی‌اند احزاب اتحاد دموکرات مسیحی و سوسیال دموکرات، عملکرد خوبی داشته‌اند. میزان حمایت از این دو حزب در انتخابات ملی کاهش و آرای حزب آلترناتیو افزایش یافته است. در انتخابات فدرال که در فوریه (بهمن) برگزار شد، حزب آلترناتیو آلمان با کسب ۲۰.۶درصد آرا در جایگاه دوم قرار گرفت که بهترین نتیجه در سطح انتخابات ملی برای یک حزب راستگرای افراطی در طول تاریخ بعد از جنگ آلمان بود. موفقیت این حزب عمدتاً به دلیل سلطه آن در ایالت شرقی آلمان است که در انتخابات گذشته تقریباً در همه مناطق آن اول شد.

پولیتیکو می‌افزاید: هرچند که سازمان اطلاعات داخلی آلمان این حزب آلترناتیو را تندرو معرفی کرده اما از زمان انتخابات بهمن‌ماه تاکنون این حزب توانسته محبوبیت بیشتری کسب کند. این امر بحث‌هایی را درباره اینکه این حزب باید طبق مفاد قانون اساسی آلمان از فعالیت منع شود، برانگیخته است. سران حزب آلترناتیو اکنون تلاش می‌کنند حمایت خود را در ایالت‌های غربی آلمان تقویت کنند. انتخابات پارلمانی بعدی آلمان در سال ۲۰۲۹ برگزار می‌شود اما محبوبیت راست افراطی تهدیدی را ایجاد کرده که احزاب سنتی به ویژه در راست میانه را ترغیب به حرکت به سمت سیاست‌هایی راستگرایانه کرده است.

خشم سئول از بازتاب دستگیری کارگران کره‌ای در آمریکا

دولت کره‌جنوبی در واکنش به بازداشت صدها تن از کارگران کره‌ای در آمریکا اعلام کرد: پیگیر این هتک حرمت خواهد بود. اتحادیه‌های کارگری کره‌جنوبی نیز خواستار عذرخواهی آمریکا شده‌اند.

سرکوب مهاجران و پناهجویان در آمریکا که از بهمن‌ماه گذشته به دستور ترامپ آغاز شده است، طی روزهای اخیر به کارگران خارجی مقیم این کشور نیز رسیده است. پنجشنبه ۴ سپتامبر(۱۳ شهریورماه) حدود ۴۷۵ نفر، عمدتاً شهروندان کره‌جنوبی، در محل کارخانه باتری خودروهای برقی که به طور مشترک توسط هیوندای و ال‌جی اداره می‌شود، در ایالت جورجیا در جنوب‌شرقی آمریکا بازداشت شدند. مقامات «اداره مهاجرت و گمرک» مدعی هستند که کارگران کره‌ای بیش از مدت روادید خود اقامت داشته‌اند یا مجوزهایی دارند که به آنها اجازه انجام کارهای یدی را نمی‌داد. این حمله بزرگ‌ترین عملیات اجرائی در یک مکان بود که از زمان آغاز سرکوب گسترده مهاجرت توسط ترامپ در سراسر آمریکا انجام شد. اگرچه آمریکا تصمیم به اخراج نگرفت، اما تصاویر کارگرانی که در جریان این حمله با زنجیر و دستبند بسته شده بودند، نگرانی گسترده‌ای را در کره‌جنوبی ایجاد کرد. کارخانه باتری‌سازی جورجیا یکی از ۲۰ سایت صنعتی بزرگی است که شرکت‌های کره‌جنوبی اکنون در ایالات‌متحده در حال ساخت آن هستند. این سایت‌ها شامل کارخانه‌های باتری‌سازی دیگری در جورجیا و چندین ایالت دیگر، یک کارخانه نیمه‌هادی در تگزاس و یک پروژه کشتی‌سازی در فیلادلفیا، بخشی که ترامپ بارها در رابطه با کره‌جنوبی بر آن تأکید کرده است، نیز می‌شوند.

قصد ترساندن سرمایه‌گذاران را نداریم

با افزایش نگرانی‌ها از امنیت کارگران و سرمایه‌گذاران خارجی، ترامپ روز یکشنبه، ۱۰ روز پس از دستگیری صدها کارگر کره‌جنوبی در ایالت جورجیا، با بیان اینکه از کارگران خارجی اعزامی به آمریکا «استقبال» می‌کند، گفت که قصد ندارد سرمایه‌گذاران را «بترساند». به گزارش خبرگزاری فرانسه، ترامپ در شبکه اجتماعی خود با نام «تروث‌سوشال» نوشت: «نمی‌خواهم سرمایه‌گذاران را بترسانم یا انگیزه آنها را از بین ببرم.» رئیس‌جمهور ۷۹ساله آمریکا در تشریح شرایط ورود موقت متخصصان خارجی به آمریکا برای ساخت «محصولات بسیار پیچیده»، فهرستی از این محصولات را ارائه کرد و نوشت: تراشه‌ها، نیمه‌هادی‌ها، رایانه‌ها، کشتی‌ها، قطارها و بسیاری از محصولات دیگر که باید نحوه ساخت آنها را از دیگران یاد بگیریم. ترامپ افزود: ما از آنها، از کارمندان‌شان استقبال می‌کنیم و با افتخار می‌گوییم که از آنها یاد خواهیم گرفت.

آمریکا عذرخواهی کند

بازداشت کارگران کره‌ای اما با خشم و عصبانیت مردم و مقامات کره‌ای همراه بود. به طوری که در تازه‌ترین نظرسنجی بیش از نیمی از مردم کره‌جنوبی ضمن افراطی خواندن این سیاست واشنگتن نسبت به آن ابراز «تأسف» کردند. خبرگزاری یونهاپ گزارش داد: در این نظرسنجی جدید، نزدیک به ۶۰درصد از مردم کره‌جنوبی از یورش نیروهای اداره مهاجرت و گمرک آمریکا به کارخانه شرکت هیوندای در ایالت جورجیا که منجر به بازداشت صدها شهروند کره‌ای شد، ابراز تأسف کردند. «لی جائه میونگ» رئیس‌جمهور کره‌جنوبی نیز این حمله را «گیج‌کننده» خواند و هشدار داد که این عملیات می‌تواند مانع سرمایه‌گذاری‌های آینده در آمریکا شود. اتحادیه‌های کارگری کره نیز از ترامپ خواستند عذرخواهی رسمی کند. دولت کره‌جنوبی هم در جدیدترین واکنش خود به این مسئله اعلام کرد: پیگیر موضوع هتک حرمت و زیر پا گذاشتن موازین حقوق بشر از سوی آمریکا نسبت به اتباع خود در این ماجرا است. به گزارش ایرنا به نقل از خبرگزاری یونهاپ، دفتر ریاست‌جمهوری کره‌جنوبی روز دوشنبه (دیروز به وقت محلی) اعلام کرد: اکنون سئول به دقت در حال بررسی این موضوع است که آیا در جریان یورش و بازداشت کارگران کره‌جنوبی توسط مقام‌های مهاجرتی آمریکا در ایالت جورجیا، نقض احتمالی حقوق بشر رخ داده است یا خیر. یونهاپ اضافه کرد: بسیاری از گزارش‌ها از برخورد خشن ماموران پلیس آمریکا با اتباع کره‌جنوبی و شرایط سختگیرانه و غیراصولی در مراکز بازداشت حکایت دارد. در این گزارش با اشاره به یورش مأموران مهاجرتی آمریکا به کارخانه باتری خودروهای برقی در شهرستان «برایان» واقع در ایالت جورجیا آمریکا، آمده است: در مجموع ۳۱۶ شهروند کره‌جنوبی در تاریخ جمعه ۲۱ شهریور جاری پس از افزون بر یک هفته بازداشت و در پی مذاکرات فشرده میان سئول و واشنگتن، به کشورشان بازگشتند. «کانگ یو جونگ» سخنگوی ریاست‌جمهوری کره‌جنوبی در این زمینه گفت: دولت در حال انجام بررسی دقیقی با شرکت‌ها است تا مشخص شود آیا در این مسئله نقض حقوق بشری صورت گرفته یا خیر. وی در یک نشست خبری افزود: وزارت امور خارجه کره‌جنوبی نیز در حال بررسی این موضوع است که آیا خواسته‌های سئول به‌درستی از سوی طرف آمریکایی مورد توجه قرار گرفته‌اند یا خیر؟ به گفته سخنگوی ریاست‌جمهوری کره‌جنوبی، شرکت‌ها نیز در حال انجام بررسی‌های جداگانه خود هستند تا ببینند آیا در طرف آمریکایی، اقدام‌های ناکافی در این زمینه رخ داده است؟ یونهاپ گزارش داد: سئول تاکید کرده بود که حقوق و کرامت شهروندان کره‌جنوبی نباید به‌طور ناعادلانه (از سوی طرف آمریکایی) نقض شود و بابت این حادثه مراتب «تأسف شدید» خود را به واشنگتن ابراز کرده است.

گاف جدید ترامپ

خبر دیگر از آمریکا این که ترامپ که بارها جو بایدن رئیس‌جمهور پیشین آمریکا را به خاطر گاف‌هایش مسخره می‌کرد، این روزها دست‌کمی از بایدن ندارد. براساس گزارش‌ها، رئیس‌جمهور آمریکا، روز یکشنبه تلاش کرد حمله مرگبار آمریکا به یک قایق ونزوئلایی را با یک ادعای عجیب درباره شمار قربانیان ناشی از مصرف موادمخدر در آمریکا توجیه کند. ترامپ در پاسخ به سؤالی درباره انتقاد نیکلاس مادورو رئیس‌جمهور ونزوئلا از حمله ارتش آمریکا به یک قایق منتسب به قاچاقچیان موادمخدر در دریای کارائیب که ۱۱ کشته برجا گذاشت، مدعی شد، ونزوئلا موادمخدر را از طریق باندهای خطرناک موادمخدر به آمریکا می‌فرستد؛ «موادمخدر غیرقانونی که سال گذشته جان ۳۰۰میلیون نفر را در آمریکا گرفته است!» این در حالی است که جمعیت آمریکا در سال ۲۰۲۴ حدود ۳۴۰.۱میلیون نفر بوده است.

شهر «الفاشر» سودان را دریابید

۲۶۰ هزار غیرنظامی سودانی در محاصره بمب، قحطی و بیماری

سرویس خارجی-

شهر «الفاشر» سودان در محاصره شبه‌نظامیان به میدان قحطی، بمباران و بیماری بدل شده است؛ ۲۶۰هزار غیرنظامی محصور در این شهر، در میانه مرگ و زندگی دست‌وپا می‌زنند و کودکان برای بقا خوراک دام می‌خورند.

در شرایطی که همه نگاه‌ها مات تماشای جنایات، چه‌بسا بی‌سابقه، رژیم اسرائیل در باریکه غزه است، در گوشه‌ای گم‌شده، سودان، فاجعه‌ای انسانی در حال وقوع است که سایه‌ای تاریک بر میلیون‌ها زندگی انداخته است. جنگ داخلی سودان در ۱۵ آوریل ۲۰۲۳ (۲۶ فروردین ۱۴۰۲) آغاز شد، زمانی که تنش‌های فزاینده بین دو نیروی نظامی اصلی کشور به انفجار خشونت‌آمیزی در خارطوم، پایتخت، منجر گردید و به سرعت به دیگر مناطق گسترش یافت. طرف‌های اصلی درگیر عبارتند از نیروهای مسلح سودان (SAF) به رهبری ژنرال «عبدالفتاح البرهان»، که کنترل دولت انتقالی را در دست دارد، و نیروهای پشتیبانی سریع (RSF) تحت فرماندهی ژنرال «محمد حمدان»، معروف به «حمیدتی»، که پیشینه‌اش به شبه‌نظامیان دارفور برمی‌گردد و اکنون سودای قدرت بیشتر دارد. این درگیری ریشه در رقابت بر سر ادغام RSF در ارتش و تقسیم قدرت پس از کودتای ۲۰۲۱ دارد، که البته به سرعت به جنگی تمام‌عیار تبدیل شد که گروه‌های قومی و شبه‌نظامیان محلی مختلف را نیز درگیر کرد و صحنه‌ای از هرج‌ومرج را رقم زد که یادآور جنگ‌های داخلی پیشین سودان است.

باز هم فاجعه، این‌بار در «الفاشر» محصور

به گزارش «ایسنا»، ساکنان شهر الفاشر در استان دارفور شمالی در غرب سودان مدت‌هاست که در وضعیت بسیار بدی قرار دارند، تا جایی که به گفته منابع پزشکی، کودکان آن به دلیل قحطی و دسترسی نداشتن به موادغذایی به دلیل درگیری‌های نظامی در بخش‌های بزرگی از خاک این کشور برای زنده ماندن، خوراک دام می‌خورند. روزنامه آمریکایی در گزارشی با اشاره به وضعیت اسفناک مردم سودان در شهر محاصره‌شده «الفاشر» نوشت، دست‌کم ۲۶۰هزار غیرنظامی گرفتار در این شهر با یک انتخاب شوم روبه‌رو هستند؛ در صورت ماندن، خطر گرسنگی یا بمباران و در صورت فرار، خطر تجاوز یا کشته‌شدن. روزنامه «نیویورک‌تایمز» در گزارش خود آورده است: «آخرین بیمارستان فعال شهر بیش از ۳۰بار بمباران شده است. هر روز بین ۳۰ تا ۴۰ کودک دچار سوءتغذیه شدید برای درخواست کمک به آنجا می‌آیند. اما چیزی جز خوراک دام برای دادن به آنها وجود ندارد.» گفته می‌شود که خوراک مردم این شهر حالا چیزهایی است که معمولاً به گاوها، شترها و الاغ‌ها داده می‌شود!

الفاشر بدترین نقطه میدان نبرد در جنگ داخلی وحشیانه سودان است. این شهر، در منطقه غربی دارفور شمالی، نزدیک به ۱۸ ماه است که تحت محاصره شبه‌نظامیانی است که سعی دارند آن را با گرسنگی به تسلیم وادارند. جنگجویان یک دیوار خاکی ۲۰ مایلی در اطراف مرزهای آن ساخته‌اند. این شرایط ساکنان را با مجموعه‌ای از انتخاب‌های وحشتناک روبه‌رو می‌کند؛ بمانند و خطر بمباران یا گرسنگی را بپذیرند یا فرار کنند و خطر کشته‌شدن، سرقت و یا تجاوز را به جان بخرند. جنگ در سودان بیش از دو سال پیش آغاز شد، زمانی که درگیری‌ها بین ارتش سودان و رقیب شبه‌نظامی آن، موسوم به «نیروهای واکنش سریع» آغاز شد. این نبرد، سومین کشور بزرگ آفریقا را فرا گرفته و حدود ۱۲میلیون نفر را از خانه‌های خود آواره کرده، ده‌ها هزار نفر را کشته و قحطی بزرگی را به راه انداخته است. گروه‌های امدادی آن را بزرگ‌ترین بحران انسانی جهان می‌نامند. به نوشته نیویورک‌تایمز، از ماه مارس که «نیروهای واکنش سریع» از خارطوم، پایتخت سودان بیرون رانده شد، این گروه تلاش خود را برای تصرف دارفور، منطقه وسیعی در غرب سودان که اکثر جنگجویان گروه متعلق به آنجا هستند، دو برابر کرده است. الفاشر آخرین شهر در مسیر آنهاست.

نگرانی از بدترین قتل‌عام‌ها

از ماه آوریل، بیش از ۵۰۰هزار نفر از الفاشر گریخته‌اند، زمانی که «نیروهای پشتیبانی سریع» به زمزم، اردوگاه قحطی‌زده‌ای در هفت مایلی جنوب شهر حمله کرد و بین ۳۰۰ تا ۱۵۰۰ نفر را در آنچه سازمان ملل متحد آن را یکی از بدترین قتل‌عام‌ها در جنگ توصیف می‌کند، کشت. طبق تصاویر ماهواره‌ای منتشرشده توسط دانشکده بهداشت عمومی ییل، این گروه یک ماه بعد شروع به احاطه کردن شهر با خاکریزی غول‌پیکر کرد. در ۲۷ اوت، ساخت‌وساز برای گسترش خاکریز ادامه داشت. و اکنون، تخمین زده می‌شود که ۲۶۰هزار نفر در الفاشر در محاصره شدید گرفتار شده‌اند. «طاها خاطر»، یکی از معدود امدادگران باقی‌مانده در شهر، مرگ ۱۴ کودک بر اثر سوءتغذیه را در دو هفته گذشته ثبت کرده است و می‌گوید که وبا در حال گسترش در منطقه است. بنابر این گزارش، کاروان‌های غذایی سازمان ملل متحد نیز که بیش از یک سال است، نتوانسته‌اند به الفاشر غذا برسانند، هنگام نزدیک شدن به شهر مورد حمله پهپادها قرار گرفته‌اند. یک حمله در ماه ژوئن به کاروانی متشکل از ۱۵ کامیون، منجر به کشته‌شدن پنج امدادگر شد. حمله دیگری در ماه گذشته سه کامیون را منهدم و بقیه را مجبور به بازگشت کرد. مشخص نیست کدام طرف این حملات را انجام داده است.

کیهان بررسی می‌کند

آوار تحریم‌های مردم جهان بر سر اسرائیل از ورزش و دانشگاه تا میوه و سینما

کوتاهی دولت‌ها و نظام‌های سیاسی جهان در مواجهه با رژیم کودک‌کش صهیونیستی را مردم عادی، دانشگاه‌ها، بازیگران و ستاره‌های سینمایی، و ورزشکاران جبران کرده‌اند. طوری که آوار تحریم‌ها این رژیم را در بد مخمصه‌ای گرفتار کرده است.

اصلی‌ترین عامل ۷۱۰ روز جنایت پی‌درپی در غزه، و قتل‌عام ۶۸۰هزار فلسطینی ساکن این باریکه، سکوت یا همراهی دولت‌ها، سازمان و نهادهای بین‌المللی است و مهم‌ترین دلیل این سکوت و همراهی نیز، همراهی سران آمریکا و کشورهای غربی و عربی است. اما این خیانت و جنایت بزرگ، باعث نشده وجدان‌های مردم، ورزشکاران، بازیگران سینما و تلویزیون و دانشگاهیان، بیدار نماند. آنها با تظاهرات، تحریم، پیام‌های صوتی، تصویری و نوشتار در فضای مجازی و... به جنگ رژیم کودک‌کش صهیونیستی رفته و الحق والانصاف، در این مبارزه مؤثر بوده‌اند.

جهش چشمگیر شمار تحریم‌کنندگان در سینمای جهان

به گزارش تسنیم، مدتی قبل کارگردان و فعال صنعت سینما با امضای بیانیه‌ای سرگشاده، خواستار تحریم صنعت فیلم رژیم صهیونیستی شدند. اقدامی که در روزهای اخیر به‌طور چشمگیری گسترش یافته و شمار امضاکنندگان آن بیش از ۳ برابر افزایش یافته است و حالا شمار امضاکنندگان این بیانیه از ۴هزار سینماگر عبور کرده است. در این بیانیه آمده است: «ما متعهد می‌شویم در نمایش فیلم، حضور در رویدادها و یا هرگونه همکاری با نهادهای سینمایی اسرائیل- از جمله جشنواره‌ها، سالن‌ها، شبکه‌های پخش و شرکت‌های تولیدی که در جنایت و آپارتاید علیه مردم فلسطین نقش دارند- شرکت نکنیم.»

نام‌های شناخته‌شده‌ای همچون واکین فینیکس، اما دارسی، رونی مارا، اریک آندره، الیوت پیج و گای پیرس اخیراً به جمع امضاکنندگان پیوسته‌اند. پیش‌تر نیز ستارگانی چون جاش اوکانر، لنا هدی، تیلدا سوئینتن، خاویر باردم، اولیویا کولمن، برایان کاکس و مارک رافالو در میان ۱۳۰۰ امضاکننده اولیه حضور داشتند.

واکین فینیکس، بازیگر برنده اسکار برای فیلم جوکر و یکی از شاخص‌ترین چهره‌های هالیوود،